

פרוטוקול מס' 195

מישיבת ועדת השירותים הציבוריים
יום ג', כ"ח באדר ב' תשל"ו - 30.3.76, שעה 11.00

נכחו:

חברי הוועדה:
ח. גרוסמן - היו"ר
י. בארי
ס. גז
ל. דיציאן
ה. זיידל
ס. חריש
ב.צ. קשת

מזמרים:
א. לנגרמן - מנכ"ל משרד הסעד

מזכירת הוועדה:
ש. כרם

רשמה:
צ. ספרן

סדר היום: מסקנות הוועדה בנושא: נשירתם של העובדים הסוציאליים
והשלכותיה על קידום הרווחה הסוציאלית - הצעה לסדר היום
של חברה-הכנסת נוזהה קצב.

-1429-

(נגדל מיום 30.3.76)

אני פותחת את הישיבה.

הי"ר ח. גרוסמן:

מסקנות הוועדה בנושא: נשירתם של העובדים הסוציאליים והשלכותיה על קידום הרווחה הסוציאלית

ב.צ. קשת:
לפיסקה השניה בהקדמה: אינני מבין איך יכולה הוועדה - לאחר ששמעה את מנכ"ל משרד הסעד ואת שאר הגורמים - לדבר באופן סתמי על מחסור של מאות עובדים ועל כך שיחסרו יותר מאלף עובדים. לא ייתכן שמשרד הסעד לא יוכל להגיד לנו מהו המחסור.

א. לנגרמן:
חסרה הערכה מדוייקת על שיעור הנשירה.

ב.צ. קשת:
גם אם קיבלנו אינפורמציה שהמצב אינו ידוע אסור לנו להעביר כך את הדברים הלאה.

נראה לי שיש לערוך את סעיף א' בצורה אחרת, כי בצורה הנוכחית יש כפילות מסויימת.

א. לנגרמן:
סעיפים 1 ו-2 בסעיף א' מתייחסים לשני סישורים, ואילו בכל סישור יש סעיפי משנה א' ו-ב'.

ב.צ. קשת:
בשנת 1951, כאשר היה מחסור חסור במורים, גוייסו להוראה גם אנשים חסרי הכשרה - דבר שאפשר פתיחת בתי-ספר שאחרת לא היו נפתחים. אם הייתי יודע שהמחסור בעובדים סוציאליים מתקרב ל-25%-30%-40%, הייתי אומר שגם במקרה זה יש לקחת אנשים שאין להם השכלה אקדמאית, שאין להם ותק של שנות שירות, כדי להציל את המצב, מה עוד שאנחנו מעוניינים לשחרר את העובד הסוציאלי המקצועי מצוואת התשלומים.

הי"ר ח. גרוסמן:
זה כתוב בסעיף 2. נאמר שם במפורש: "יש לשקוד שעובד סוציאלי יעסוק רק בעבודה מקצועית וכל נושאי הטיפול האחרים - סיוע חומרי, עבודת זכאות, פקידות מודיעין, עבודת מטפלות בזקנים וכיוצא בזה - יעשו בידי עובדים שיוכשרו לכך."

ב.צ. קשת:
השאלה היא אם על ידי המלצה זו אנחנו מכניסים למעגל עוד אנשים שיכולים לפתור את הבעיה.

ב. קצב:
אני תוסכת בהחלט בגישתו של חבר-הכנסת קשת בקשר לאומדן, כי אי אפשר להגדיר את גודל המצוקה אם לא יודעים את היקפה. אני הבאתי מספרים; שר הסעד הביא מספרים אחרים, אבל שניהם מעידים שהבעיה רצינית. המספרים באמת חסרים.

הי"ר ח. גרוסמן:
בטייטה הכניסה מזכירת הוועדה את האומדן שמסרת את האומדן שמסר שר הסעד ואת האומדן שמסרו העובדים הסוציאליים. אמרתי לה לפחוק את המספרים וייתכן שלא צדקתי.

ב. קצב:
הנתונים שאני הבאתי הסתמכו על נתוני העובדים הסוציאליים כך שאין בין שני המספרים הבדל גדול.

בין הנתונים שבמסקנות חסר הנתון ש-48% מנוגדי בתי-הספר לעבודה סוציאלית נושרים מן המקצוע. יש לתת לנתון זה ביטוי במסקנות.

חלק עוסקים במקצוע, אבל לא כלשכות המעד
אלא בבתי-חולים, בתעשייה, בביטוח הלאומי.

הי"ר ח. גרוסמן:

אנחנו צריכים לקבל סקר יותר מבוסס, שיבהיר
לנו באמת את המצב.

ג. קצב:

דבר שני שיש להדגיש במסקנות: הדימוי המקצועי
הירור וחומר היוקרה של מקצוע העבודה הסוציאלית, שאינם מאוזכרים.

בסעיף המדבר על פיצול בין הרשויות מדגישים
את הפיצול בין המשרדים, ואילו אנשי הדגשתי יותר את הפיצול בין הרשויות
למשרדים. צריך להוסיף זאת.

דיברתי על העזרות בצה"ל בתחום העבודה הסוציאלית,
אבל זה לא בא לביטוי במסקנות.

לא ראיתי שהושם מספיק דגש אל שאלת ההשתלסות
והרענון של אלה שחוזרים למקצוע לאחר שעזבו אותו. לכאלה יש לתת הכשרה
מקצועית נוספת על חשבון התקציב הציבורי וגם את הנקודה הזאת צריך לציין.

צריך להגיד מספר דברים על המצוקה בעובדים
סוציאליים בישובים הערביים.

האם לא היה כדאי להגיד כמה דברים על עבודתה
של לשכת המעד מבחינת מתן השירותים? היו חילוקי דעות בקשר לשאלה אם
הלשכה מקיפה את השירותים השונים הסוטלים עליה ועל חלוקת העבודה בה.

סעיף 2 מדבר על כך במפורש. הי"ר ח. גרוסמן:

צריך לומר משהו במסקנות על ארגוני המתנדבים
שחורמים תרומה ומסייעים בעבודה.

ג. קצב:

בהחלטה המסקנות או בסופן יש לתת יותר ביטוי
לנקודת המוצא של ההצעה לסדר היום, שמצד אחד מדברים על הרחבת שירותי
הרווחה, ואילו מצד שני חסר הכלי האנושי כדי להגיע להרחבה הזאת.

אפשר להוסיף בהקדמה. הי"ר ח. גרוסמן:

בפיסקה השניה בהקדמה נאמר: בפני הוועדה
הועלה הפער בחנאי העבודה והשכר בין העבודה
כלשכה סוציאלית בעיר פיתוח לבין ההשתתפות בפרוייקט הרווחה של משרד
החינוך או בעבודה סוציאלית בתעשייה או בבתי-חולים. האם הכוונה לפעד
שלילי או לפער חיובי?

ה. זיידל:

מחוך ההקשר ברור שהפער הוא שלילי, אבל אפשר
להוסיף.

הי"ר ח. גרוסמן:

באותו משפט אפשר להוסיף בסיפה לרעתם של
העובדים הסוציאליים כלשכות.

ה. זיידל:

בפרק המדבר על קליטת עולים אפשר לסחוק את
המלים "ברית-המועצות" ולכתוב "סזרח אירופה", כי יש עובדים סוציאליים
גם סרומניה.

בסחוק את "ברית-המועצות" ונסתפק במלים
סארצות הרווחה.

הי"ר ח. גרוסמן:

ה. זיידל: באותו קטע: במקום "עולים פוטנציאליים" יש לכתוב "עולים בכוח".

בסעיף 2ג: במקום "שיפור בתגמולים" יש לכתוב "שיפור בשכר ובתנאי העבודה", כי התגמולים הכוונה בסינוח זה לפנסיה, לא לשכר.

י. בארי: בסעיף 1א נאמר: "הוועדה מומכת ידה על תוכניות ההסבה המקצועית שהתווה משרד הסעד לבוגרי פקולטות למדעי החברה ולמדעי הרוח המתקשים למצוא עבודה במקצוע ספייסו". לא זכור לי אם הונחו לפנינו התוכניות הללו או לא.

היו"ר ח. גרוסמן: יש לנו אותן בכתב.

י. בארי: השאלה אם אנחנו יכולים לסטוך ידנו על תוכנית שלא עייצו בה.

מכיוון שאני רואה את התוכניות הללו כדבר החשוב ביותר שעשוי אולי להביא קטפד גדול של עובדים סוציאליים, הייתי מציע לא לשים אותו תחת הכותרת "בתי ספר לעבודה סוציאלית" אלא לייחד לו סעיף.

היו"ר ח. גרוסמן: כל הקטע הזה יקבל את המספור: סעיף ב.

י. בארי: בסעיף 2 מדובר על הקצבת 10 מליון לירות לשיפוץ 21 לשנת סוציאליות, ובקשר לכך רצוני להעיר: לאור המצב הנוכחי אני מחננד לכך שהחלטות ועדה תחייבנה את הממשלה. מדוע? - מכיוון שאילו הייתה הממשלה נאלצת לבצע את כל ההחלטות שהוועדות מחליטות, היה צריך להגדיל את תקציב המדינה בשיעור ניכר של מליארדי לירות.

ג. קצב: אפשר לחלק את התקציב אחרת.

י. בארי: אם מציעים להתקציב 10 מליון לירות לשיפוץ לשכות - ואין לי ספק שהדבר נחוץ - סן הדין שנצביע מהיכן לקחת אותם 10 מליון. חברת-הכנסת נוזת קצב, שהיא חברת ועדת הכספים, אומרת שיש לחלק אחרת את התקציב. נשמע איפוא הצעה איך לחלק אחרת את התקציב. אם אנחנו מערבים את קשרד הסעד בחלוקה אחרת של תקציב משרדו, אנחנו צריכים לשמוע הצעה בהתאם לכך והמלצה מאיזה סעיף להוריד ולאיזה סעיף להוסיף. אי אפשר סתם כך לזרוק 10 מליון לירות, כאשר כל ועדה עושה אותו הדבר והמליונים מצטברים.

בפיסקה האחרונה בסעיף 2 כתוב: "הוועדה ממליצה להעניק יחד מסכומות לעובדים הסוציאליים בשטח בכל הנוגע להכוונת חולי נפש לטיפול רפואי ואחר". לא נאמר מי צריך להעניק את המסכומות וצריכה להיות במסגרות פניה ששר הבריאות יקנה להם את המעמד הדרוש.

היו"ר ח. גרוסמן: אפשר לומר: "הוועדה פונה למשרד הבריאות להעניק יחד מסכומות..."

י. בארי: גם לגבי השיפור בשכר צריכה הוועדה להצביע מנין יקחו ועל חשבון מה, כשם שצריך להצביע מנין יקחו את 10 מליון הלירות לשיפוץ הלשכות.

ג. קצב: לא צריך להזכיר סכום של 10 מליון לירות, כי הסכום יכול להיות יותר גדול או יותר קטן.

א. לנגרמן: זה מספר שנקבע על פי תוכנית מסויימת.

ל. דיציאן:
כדאי שמנכ"ל משרד הסעד יעדכן אותנו אם התקציב הוא מעל לסכום זה או בדיוק הסכום הזה.

הינר ח. גרוסמן:
יש כאן כמה נקודות פרובליסטיות: א) אומדן העובדים המוציאליים שחסרים ואומדן המספר שיחסר בעתיד; ב) מניין ילקח הכסף ועל חשבון מה לשיפוץ הלשכות המוציאלייות ולהטבת שכרם של העובדים המוציאליים.

א. לנגרמן:
אני אישית סבור שהמסקנות המגוונות של המסמך הזה הן הדרך היחידה להגיע לתוצאות של מסך; לא לומר: יש לנו תוכנית אחת מסויימת, שאם נעשה אותה בצורה מאסיבית, אנחנו פוחדים את הבעיה, כי זה לא מעשי. לו היינו מכשירים סחר אלפי עובדים מוציאליים, היה ההיצע גדול במידה כזאת שהיינו שוברים כל אפשרות, אבל זה לא מעשי. משום כך הדרך המעשית היא לחקוף בכמה נקודות, ופה יש עשר נקודות תקיפה, כאשר כל נקודה תורמת לעניין זה בתחום מסויים, וזה אחד הדברים החשובים בתפיסה של המסמך הזה.

לעניין הכספי: 10 מליון לירות הוא סכום המבוסס על תוכנית מינימום לגבי 21 לשכות סעד, שמצאנו שהן במצב ירוד מאד. 10 מליון לירות אינם מכסים את כל ההוצאה. יש פה גם השתתפות של הרשויות המקומיות. בעניין זה אין כללים, אלא הדברים נעשים בהתאם למוטיבציה של הרשות המקומית לעזור. ומותר לי להביא דוגמה: דק אתמול סיכמנו עם עיריית דימונה על בניית לשכה חדשה. לשכה חדשה צריכה לעלות מליון ורבע לירות. ההשתתפות שלנו תהיה בחצי מליון לירות בלבד, כאשר אני נותן להם 250 אלף בשנה תקציבית זו, ו-250 אלף בשנה התקציבית הבאה.

הינר ח. גרוסמן:
לא כתוב ש-10 מליון לירות יינתנו השנה, אלא לפרוייקט של 21 לשכות.

א. לנגרמן:
השנה היינו מוגבלים בתקציב הפיתוח בשתי סגבלות: (1) לא הולכים לבנות שום דבר חדש; (2) ניתנו כספים אך ורק להשלמת בנייה שנמצאת בעיצומה. בהתאם לאותה הצעה היינו אמורים לקבל חצי מליון לירות, אולם הצלחת להגדיל את התקציב למליון וחצי במקום חצי מליון, שיאפשר חלק מן ההתחלות שנתחייב להשלים אותן בשנה שלאחר מכן. השבוע עומד שר הסעד להיפגש עם מנהל מפעל הפיס וזה אחד הנושאים שיועלו לדיון, מכאן שאינני יכול לומר מה יהיה כוחה של ההמלצה. אנחנו רוצים לטפח תחנות לטיפול וייעוץ לזוגות צעירים, שכאן העניין של המבנה הפיסי חשוב לא רק לעובד אלא גם לאיש הפונה, וזה בהחלט בהגדרות של תחומי מפעל הפיס. הרשויות המקומיות מוכנות לקבל את התחייבות לגבי מפעלים אחרים במסגרת מפעל הפיס. אינני יודע מה תהיה החוצאה, אבל אם מפעל הפיס יתן את הסכמתו העקרונית ויאמר שלשנה הקרובה הוא נותן מספר מליוני לירות, צריך לקדם ולבצע את התוכנית הזאת. היום אינני יכול להצביע מאיפה אפשר לקחת 5-6 מליון לירות. גם אם היינו מחבירים על התנגדותו העקרונית של משרד האוצר להעביר לתקציב הפיתוח לא הייתי רואה מניין לקחת סכום זה. מליון לירות הצלחתי להעביר. ייתכן שיש פה מקום לומר במסקנות שסכום זה של 10 מליון לירות יגוייס גם בעזרת גורמים אחרים, כמו מפעל הפיס והרשויות המקומיות.

י. בארי:
נתעלם לרגע מעמדתו העקרונית של משרד האוצר המתנגד להעביר כספים מסעיפי התקציב השוטף למעייפי תקציב הפיתוח. בהנחה שהתנגדות זו איננה, היכן עומד מעיף זה בסדר הקדימויות?

ל. דיציאן:
במעייף זה, מעיף 2א, הייתי מוחק את המספר 10 מליון לירות ובמקום זאת כותב: הוועדה ממליצה כי משרד האוצר יחד עם משרד הסעד ימצאו דרך להקצות את המשאבים הדרושים לכך ללא דיחוי.

א. לנגרמן: להצעת חבר-הכנסת דיציאן אפשר להוסיף: לאותן תוכניות שניתן להתחיל בהפעלתן בשנה הקרובה.

ל. דיציאן: אינני מתנגד לזה.

א. לנגרמן: לשאלתו של חבר-הכנסת בארי, שלחץ אותי אל הקיר: לו האוצר היה בא ואומר שהוא מבין את הלחץ שלי ואם אסגא שניים-שלושה מליון לירות בתקציב הרגיל, הוא היה מאפשר לי להעביר אותם לתקציב הפיתוח, הייתי עושה מאמץ כדי לבצע את זה.

אשר לשכר: שיפור בתנאי השכר של עובדים סוציאליים, כאשר אנחנו מדברים בעיקר על עובדים סוציאליים בשדה, היינו עובדים סוציאליים העובדים ישירות עם הפונים בלשכה, הרי שהבעיה איננה תקציבית בעיקרה, משום שאני מוכן להגיע לאותם סכומים סן הגורן ומן היקב. השבוע הוצאתי, בשעה טובה, את החוזר על תנאי שכר מועדפים לעובדים סוציאליים ב-7 עיירות פיתוח שמוכם עליהן לגבי בעלי תפקידים אחרים. אבל זה מאפשר לי לעשות זאת רק באותן 7 עיירות פיתוח הסוגדרות בסיווג א'-א', זה לא מאפשר לי לעשות זאת בעיירות פיתוח אחרות או בשכונות מצוקה. זה לא קשור בנושא התקציבי אלא בתנאי שכר ובהסכמי עבודה.

אני בהחלט תמים דעים עם מזכיר איגוד העובדים הסוציאליים, שעובד סוציאלי העובד ישירות עם בני-אדם והוא אקדמאי צריך להתחיל את עבודתו בדרגה אחת גבוהה יותר מדרגתו של אקדמאי מתחיל שנכנס למשרד, יושב שמרד ואינו עומד במתח ובלחץ יום יום כשם שעומד בהם העובד הסוציאלי.

ל. דיציאן: מדוע לא תכתבו במכתזים שאתם סוציאליים בשביל עובדים בשטח שהם מקבלים דרגה יותר גבוהה?

א. לנגרמן: לא אנחנו בעלי הבית. יש נציבות שירות המדינה, יש מינהל שירות העובדים במשרד הפנים.

ל. דיציאן: אני בוודאי אינני מתנגד שלעובד סוציאלי בשטח תהיה דרגה יותר גבוהה, אבל מכיוון שכל שירות המדינה יש סולם דרגות מסויים, יכול להיווצר מצב שלאיש בשטח דרגה גבוהה יותר מזו שלאיש הממונה עליו.

א. לנגרמן: אמת הדבר. במשרד החינוך, למשל, בגלל שהוא פועל במערכת שכר שונה, שהיא דירוג סורים, יש עובדים זוטרים שכפופים למנכ"ל משרד החינוך ודרגתם גבוהה יותר. אינני יודע אם זה בריא או לא, אבל זה פותר בעיה. לעומת זאת אצלנו אסרו: למנכ"ל יש דרגה 9, ממילא לסגנו יש דרגה 8, לכפוף לו - דרגה 7, וכך אם יורדים בסולם הדרגות מגיעים באמת לדרגה 1 לעובד המתחיל. מבחינת האינטרס הציבורי אני מעדיף שיהיה עובד שיקבל שכר יותר מסני.

ס. חריש: גם בצה"ל היוו התנאים בתפקידי שדה מרכיב בשכר ואז היה יכול להיות משהו בדרגה יותר גבוהה שעבר בתנאים אחרים וקיבל פחות, כי לתפקיד ספציפי בתנאי שדה ניתנה תוספת. אפשר גם במקרה הזה להגיד, שלאדם העובד בשדה יש משכורת בדרגה מסויימת עם המרכיב של עובדי שדה. אם זה לא יונא בחשבון, תימסך הכריחה סן השדה לכיוונים אחרים ועל זה צריכה החברה לענות.

הי"ר ח. גרוסמן: אני מציעה להשאיר את הסעיף הזה כמות שהוא.

ס. חריש: אולי היה כדאי להזמין את נציבות שירות המדינה לוועדה.

הי"ר ח. גרוסמן: עשינו את זה בעבר.

א. לנגרמן:

הייחסי מציע לחזק סעיף זה בכיוון הדברים שנאמרו על ידי כך שתוסיפו; לאחר המלים שהם גבול לעבודה בלשכות סוציאליות בפרברים ובערי פיתוח ששכרם של עובדים אלה יהיה בדרגה אחת גבוהה יותר מדרגתו של עובד אחר, כדי שהעדפה, שמדובר עליה פה, תהיה משמעותית.

ב. חריש:

נוסף לאחר המשפט הזה את המלים "כחלק ממרכיב השכר".

א. לנגרמן:

בנושא של ההסבה המקצועית, שכבר דיברנו עליה, הייתי שמח לו הייתי מקבל מכם דחיפה יותר חזקה.

הי"ד ח. גרוסמן:

נכתוב: "הוועדה ממליצה כי התוכנית תבוצע הלכה למעשה ובהקדם".

א. לנגרמן:

יש מקום לאזכר את שיתופם של מתנדבים לא במקום עובדים סוציאליים, אלא לידם, וזאת בקטע שדן בשיפור העבודה הסוציאלית המקצועית, סעיף 2ב.

ל. דיציאן:

המתנדבים אינם יכולים לעסוק בעבודת זכאות ואם נוסיף את ענין המתנדבים באותו קטע, עלול להיווצר הרושם שהם יכולים להתעסק בענייני כספים.

הי"ד ח. גרוסמן:

לאחר המלים "יעשו בידי עובדים שיוכשרו לכך" נוסיף את המלה "במיוחד" ואז יהיה ברור שאין הכוונה למתנדבים. ואחרי כן נכתוב: "כן ניתן להעזר במתנדבים שימלאו חפיקים מיוחדים בהדרכתם של עובדים קבועים".
ל. דיציאן:
צריך שיהיה ברור שלעבודה עם זקנים כן אפשר להכניס מתנדבים, אבל לצורך עבודות שקשורות בכספים. הייחסי מוסיף: לטיפול בזקנים וכיוצא בזה.

א. לנגרמן:

כדי שלא תהיה סמיכות פרשיות אפשר להכניס את ענין המתנדבים בסיום הפסקה הראשונה של סעיף 2ב.

הי"ד ח. גרוסמן:

חברת-הכנסת ננזחה קצב ביקשה להכניס פה גם את עזרת זה ל.

ל. דיציאן:

אני מתנגד.

הי"ד ח. גרוסמן:

גם אני.

א. לנגרמן:

הדבר היחיד שיש בו ברכה הן משקיות הנאמרות שירות שאנחנו מכשירים עם זה ל ושאוכלי יבואו אחר כך לעבודה סוציאלית.

היתה הצעה להכניס סעיף על קורסים לרענון אלה שחוזרים לעבודה. אני מציע שלא נעסוק בזה.

אשר לאומדן: אני מסיים שעם סיום המיפקד חיה כרסמת ארצית ונוכל לעמוד על הנוכחות. אנחנו מקבלים עכשיו באופן קבוע את שעות הנוגרים כל שנה. הם נכנסים לכרסמת ועולים למיון וכך נוכל לסדר מעקב.

אשר לחלק השני - אומדן מספר העובדים הסוציאליים החסרים כיום ומספר העובדים הסוציאליים שיחסרו תוך מספר שנים - על זה הגשנו מסך, אבל יש בו ליקויים. כיום אני אומר שבתוך מערכת העבודה הסוציאלית המקצועית הקיימת יש 23% עובדים בלתי כשירים, זה מספר מדויק, אבל אלה חקנים מאושרים. לגבי התחזית בתנו אומדן לשלוש-

א. לנגרמן:

חמש השנים הקרובות, אבל השאלה אם ההבדלים בין המספרים שניחנו גדולים.

הי"ר ח. גרוסמן:

נראה לי שבפיסקה השניה של ההקדמה אפשר
למחוק את המשפט "וכן אומדן אחד על המחסור

המסתמן באנשי מקצוע".

א. לנגרמן:

באותה פיסקה במקום "חסרים היום מאות עובדים
סוציאליים" אפשר לכתוב שחסרים מעל ל-500 עובדים

סוציאליים.

ס. חריש:

אם אין אומדן של שיעור הנשירה, איך אתם
אומדים את המחסור הצפוי? הרי הנשירה היא

מרכיב במחסור הצפוי.

א. לנגרמן:

חלק מן המחסור הוא מרכיב הנשירה - ויש לנו
מסוצעים - וחלק זו התפתחות.

הי"ר ח. גרוסמן:

צריך לציין ש-48% מבוגרי בתי-הספר לעבודה
סוציאלית אינם מגיעים לעבודה. אפשר לכתוב
זאת בהסתמך על מה שספרו נציגי איגוד העובדים הסוציאליים.

א. לנגרמן:

מכיוון שהזמנתם גם את יושב-ראש מועצת בתי-הספר
לעבודה סוציאלית צריך לאזכר גם אותו.

בסדר.

הי"ר ח. גרוסמן:

הוחלט: בהקדמה, בפיסקה השניה למחוק את המלים "וכן אומדן
אחד על המחסור המסתמן באנשי מקצוע".

באותה פיסקה, לאחר המלים "בהעשיה או בבית-חולים"
יבוא "לרעתם של העובדים הסוציאליים בלשכות".

באותה פיסקה במקום "מאות עובדים סוציאליים" יבוא
"מעל ל-500 עובדים סוציאליים".

בסעיף 1א, יוצא הקטע המתחיל במלים "הוועדה סומכת
ידה והמסתיים במלים "המתקשים למצוא עבודה במקצוע
שסיימו ויהווה את סעיף 1ב".

לסיפה של סעיף 1ב החדש יוסף: "הוועדה ממליצה כי
התוכנית תבוצע הלכה למעשה ובהקדם".

בסעיף 2א ימחקו המלים "במקום של 10 סליון ל"י".
בסיפה של אותו סעיף יבוא "לאותן תוכניות שניתן
להפעילן בשנה הקרובה".

בסעיף 2ב "לאחר המלים "בידי עובדים שיוכשרו לכך"
תבוא המלה "במיוחד". לאחר המלים "הקטנת המעמסה על
העובד הסוציאלי" תבוא הפיסקה: "כן ניתן להעזר
במתנדבים שימלאו תפקידים מיוחדים בהדרכתם של עובדים
קבועים".

באותו סעיף במקום "הוועדה ממליצה" יבוא "הוועדה
פונה למשרד הבריאות".

בסעיף 2ג במקום "שיפור בחגמולים" יבוא "שיפור
בשכר ובחנאי עבודה".

באותו סעיף לאחר המלים "בלשכות סוציאליות בפרברים
ובערי פיתוח" יבוא "כחלק ממרכיב השכר".

תוסף פיסקה - בהסתמך על דברים שנאמרו על ידי
נציגי איגוד העובדים הסוציאליים ויושב-ראש מועצת
בתי-הספר לעבודה סוציאלית - כי 48% מבוגרי בתי-
הספר לעבודה סוציאלית אינם מגיעים לעבודה.

הישיבה נועלה בשעה 12.25